

være og endvidere Bestemmelserne om Begrænsningen af Bankernes Beholdning af egne Aktier og om en pligtmæssig Beholdning af letsælkelige og solide Værdipapirer. Ogsaa Bestemmelsen om ensartet Regnskabsaflæggelse tillægger jeg stor Betydning, navnlig fordi man derigennem vil faa et paalideligt statistisk Materiale, som man hidtil har savnet, ikke mindst angaaende Bankernes Mellemlægningsforhold med Udlandet.

Endelig maa jeg omtale den Betydning, jeg tillægger Bankinspektøren. Den Beføjelse, man tillægger Bankinspektøren, er ikke stor. Han skal ikke, saaledes som Sparekassensinspektøren overfor Sparekasserne, foretage et almindeligt Eftersyn af Bankernes Tilstand, hvilket sikkert vilde vise sig ganske uoverkommeligt. Han skal efter min Mening søge at faa Indflydelse paa Bankerne i Kraft af sin Personlighed og sin Kundskab. I Medfør af sin Stilling vil han faa et ganske overordentligt Indblik i Bankernes Forhold; og hvis han er den rette Mand, vil han ogsaa kunne skaffe sig megen Indflydelse paa den enkelte Banks sunde Udvikling, ligesom han utvivlsomt ogsaa ofte vil blive raadspurgt i vanskelige Tilfælde. Det er ogsaa Meningen, at han skal kunne gribe ind i særlige Tilfælde. Men for at sikre Bankerne imod, at en saadan Indskriden skulde foregaa vilkaarligt fra hans Side, kræves det, at han overfor Ministeren skal godtgøre Nødvendigheden af en Indskriden. Endvidere vil det sikkert i visse Tilfælde have stor Betydning; at Ministeriet i denne Embedsmand har et Organ, der kan benyttes, naar en Banks Forhold er Genstand for saa megen Omtale og saa ondartede Rygter, at Ministeriet finder Anledning til at anmode om en Undersøgelse fra Bankinspektørens Side, medens Forholdet for Tiden er dette, at Ministeriet ingen som helst Berettigelse eller Mulighed har til at gribe ind, selv om Mislighederne foreligger nok saa aabenbart.

De to Lovforslag, som nu foreligger, er uafhængige af hinanden, de kan vedtages hver for sig. Men jeg skal ikke nægte, at jeg synes, at de hører sammen, og at de begge burde gennemføres i denne Samling. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Bojsen, Døcker, Johnsen, Lange, Lewinsky, Rambusch, Ravn, Sørensen-Egaa og Sørensen-Saksager.*

Derefter foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 27 i Lov om Indkomstskat til Københavns Kommune Nr. 110 af 18. April 1910.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Jørgen Berthelsen, Bramsen, Christiansen, Dalsgaard, Godskesen, Hey, K. Jensen, Knuth, Lauridsen, Holger Petersen, Rambusch, Poul Rasmusen, Stilling, Sørensen-Egaa og Trier.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter russiske Statsborgere, der dø i Danmark, og danske Statsborgere, der dø i Rusland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2165).

Sagen sattes til Forhandling.

Johnsen: Ved Skiftebehandling af Dødsboer efter fremmede Statsborgere er det den almindelige Regel i de forskellige Lande, at det er Lovene i det Land, i hvilket en Person ved sin Død havde fast Bopæl, der kommer til Anvendelse, medmindre der ved indgaaet Traktat med vedkommende fremmede Land er hjemlet Afvigelse fra denne Regel. Danmark har angaaende dette Forhold kun meget faa Traktater, alle af ældre Dato, og Grunden er jo den meget nærliggende, at der ikke i Praksis har vist sig Ulemper ved den almindelig gældende Regel. Forholdet til Rusland danner dog i saa Henseende en Undtagelse, idet der ikke sjældent har vist sig Vanskeligheder ved Behandlingen af Dødsboer efter Danske, som er afgaaede ved Døden i Rusland, og det var derfor natur-